

[Arbejdsministeren]

nelserne i 1960 – og også i forbindelse med revisionen af lovgivningen i 1985 – har ligget som en underliggende og grundlæggende forudsætning, at arbejdsmarkedsuddannelsernes kompetencegivende programmer, herunder specialarbejderuddannelsen, primært skal tilgodese de private erhvervs behov for veluddannet arbejdskraft.

Kernen i uddannelsessystemet, nemlig at der er tale om et tilbud til arbejdsmarkedets parter om inden for de lovmæssige og bevillingsmæssige rammer at iværksætte de uddannelser, der er behov for på arbejdsmarkedet, er til stadig fastholdt.

Meddelelser fra formanden:**Formanden:**

I skrivelse af 31. august 1988 har finansministeren meddelt, at han ønsker skriftligt at fremsætte:

Forslag til finanslov for finansåret 1989.
(Lovforslag nr. L 36).

Skriftlig fremsættelse af forslag:**Finansministeren (Palle Simonsen):**

Jeg tillader mig herved at fremsætte:

Forslag til finanslov for finansåret 1989.
(Lovforslag nr. L 36).

Finanslovsforslaget i hovedtræk

Den budgetpolitiske baggrund for KVR-regeringens første finanslovsforslag er et uændret skattetryk og en videreførelse af de senere års konsekvente udgiftspolitik med nulvækst i de offentlige udgifter.

Finanslovsforslaget indebærer et faldende udgiftstryk fra 1988 til 1989. Med et nogenlunde uændret skattetryk følger en forbedring af statens budgetbalance, således at et mindre underskud på drifts-, anlægs- og udlånsbudgettet i 1988 afløses af et overskud på statsfinanserne i 1989.

Den økonomiske baggrund for finanslovsforslaget

Det uholdbart store underskud på betalingsbalancen i 1986 nødvendiggjorde en kraftig opbremsning af den indenlandske efterspørgsel.

Gennem kartoffelkuren og skattereformen er der skabt grundlæggende ændringer af befolkningens incitamenter til opsparing.

De dyre overenskomster fra foråret 1987 svækkede desværre styrken i omstruktureringen af dansk økonomi. En stigning i arbejdsløsheden er blevet det uundgåelige resultat. For at afbøde virkningerne af de høje lønstigninger gennemførtes i efteråret 1987 en markant omlægning af arbejdsgiverafgifterne med det sigte at forbedre eksporterhvervenes konkurrencestilling.

Ved indgangen til 1989 må det forventes at de opsparingsfremmende elementer i kartoffelkuren og skattereformen endnu ikke har udspillet deres virkninger. På samme måde er det regeringens vurdering, at de gunstige virkninger på eksporten af omlægningen af arbejdsgiverafgifterne endnu ikke er slået fuldt igennem.

De økonomiske problemer er fortsat alvorlige. Men med de initiativer, der er gennemført, er den private opsparing på vej op og de uheldige konsekvenser af de dyre overenskomster fjernet. Lige nu er vi inde i en nedgangskonjunktur med lav økonomisk vækst og stigende arbejdsløshed. Vi må imidlertid ikke begå den klassiske fejl at lempe den økonomiske politik. Det vil forringe betalingsbalancen og ødelægge de fremtidige vækstmuligheder.

Det er helt nødvendigt at fastholde den stramme økonomiske politik. Med rimelig økonomisk vækst hos vore samhandelspartnere giver det grundlag for en begyndende økonomisk fremgang med eksporten som den vækstdrivende faktor.

Et stort ansvar hviler på arbejdsmarkedets parter

Overgangen fra vækstpause til ny økonomisk vækst er en skrøbelig proces. Skal vi høste de gunstige resultater for valutabalance og beskæftigelse, som vi nu kan se konturerne af, er det nødvendigt, at arbejdsmarkedets parter ikke én gang til træffer aftaler, som er uforenelige med den økonomiske politik.

Med skattereformen, kartoffelkuren og omlægningen af arbejdsgiverafgifterne har regeringen ydet afgørende bidrag til omstrukturen af dansk økonomi. Med budgetpolitikken for 1989 fortsættes denne linje. Gennem aftaler med kommuner og amter er det sikret, at der ikke bliver tale om skattestigninger fra 1988